USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2011, č. j. X1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 5. 2012, č. j. 28 Ad 18/2011 - 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2011, č. j. X1, žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2010, č. j. X, o odnětí invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto rozhodnutí žalobce již nadále není invalidním, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 30 %.

[2] Proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2011 podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti tomuto rozsudku brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, v níž tvrdí, že v řízení před žalovanou nebylo vyhověno jeho požadavku na provedení vyšetření CT a MRI a že jej posudkový lékař neprohlédl.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky k projednání a rozhodnutí o této kasační stížnosti, mimo jiné, zda tato stížnost byla podána v zákonné lhůtě.

[5] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s."), musí být kasační stížnost podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje.

[6] V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

[7] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[8] Nejvyšší správní soud vychází v tomto případě ze své konstantní judikatury, navazující na usnesení ze dne 25. 9. 2003, sp. zn. 5 Afs 13/2003, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS: „*Počátek lhůty, v níž lze podat kasační stížnost (§ 40 a § 106 odst. 2 s. ř. s.), je dán dnem doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu. Následujícího dne začíná běžet dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti, která skončí dnem, jenž se svým označením shoduje se dnem doručení. Byl-li tedy rozsudek krajského soudu doručen v pracovní den v pátek, je posledním dnem, kdy lze kasační stížnost podat, opět pátek druhého týdne, je-li pracovním dnem.*"

[9] V nyní posuzovaném případě byl stěžovateli rozsudek krajského soudu ze dne 23. 5. 2012, č. j. 28 Ad 18/2011 - 35, podle doručenky obsažené v soudním spise doručen dne 17. 6. 2012 [zásilka do vlastních rukou byla uložena na poště dne 7. 6. 2012, přičemž podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o. s. ř.") platí, že „*nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou,* (...)"]. Následujícího dne, tedy dne 18. 6. 2012, počala běžet dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že poslední den této lhůty připadl na 1. 7. 2012, tj. neděli, je podle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy uplynula dne 2. 7. 2012 (pondělí). Kasační stížnost však stěžovatel předal k poštovní přepravě až dne 3. 7. 2012, tedy opožděně. Vzhledem k tomu, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze podle § 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s. prominout, nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu než tuto kasační stížnost podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout.

[10] V této souvislosti Nejvyšší správní soud dodává, že o institutu nazývaném „fikce doručení" upraveném v § 49 odst. 4 o. s. ř., podle kterého se písemnost považuje za doručenou desátým dnem po dni uložení, byl stěžovatel řádně poučen na zadní straně soudní obálky typu I. V závěru napadeného rozsudku krajského soudu byl pak stěžovatel poučen rovněž o běhu lhůty pro podání kasační stížnosti a způsobu jejího počítání. V tomto ohledu byla tedy poučovací povinnost soudu náležitě splněna a stěžovatelova procesní práva v tomto směru zachována.

[11] Na okraj Nejvyšší správní soud uvádí, že nepřehlédl stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce ze dne 16. 8. 2012. Vzhledem k závěru o opožděnosti kasační stížnosti a o nezbytnosti jejího odmítnutí však o této žádosti již dále nerozhodoval.

[12] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu